

ΕΤΟΣ 59ον

11 Σεπτεμβρίου 2011

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 37 (3041)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΙ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Κυριακή σήμερα πρό της παγκοσμίου Ύψωσης του τιμίου και ζωοποιού Σταυρού και άκούσαμε κατά τη θεία Λειτουργία να διαβάζεται περικοπή από την προς Γαλάτας έπιστολή του άποστόλου Παύλου· δέν πρόκειται βέβαια για τυχαία σύμπτωση, αλλά για ήθελημένη υπενθύμιση, προπαρασκευαστική της μεγάλης και λαμπρής δεσποτικής πανήγυρης που έπεται.

«Έμοι δέ μή γένοιτο καυχᾶσθαι ει μή έν τῷ σταυρῷ του Κυρίου ήμῶν Ίησου Χριστου»· ό άπόστολος Παύλος όμολογεί ότι για τίποτε άλλο δέν θά έπέτρεπε στον έαυτό του να καυχηθεί, παρά μόνο για τό σταυρό του Χριστου. Αύτός είναι «ή ώραιότης της έκκλησίας», κατά τό λόγo του ιεροῦ ύμνωδοῦ, ό θρῆνος και ή ήττα των δαιμόνων. Πάνω σε αυτόν, που ήταν ξύλο φθοράς και θανάτου, σύμβoλο αιδούς και αισχύνης, άναρτάται τό πανάγιο σώμα του Χριστου και τον καθιστά ξύλο ζωής, φυτό ζωηφόρο· πάνω σε αυτόν τελειουργείται έφάπαξ ή προσκομιδή της Άναστάσεως. Ποτέ στην όρθόδοξη πνευματικότητα δέν χωρίστηκε ό Σταυρός από την Άνάσταση· τό «άναστάς» πάντοτε έπεται του «σταυρωθείς».

Γιά αυτό, τό σταυρό του Χριστου δέν τον λούζει τό πένθος και τό δάκρυ, ή άπογοήτευση και ή άπόγνωση, αλλά τον περιβάλλει ή αλληλόκοτη για τον κόσμο και τους κάθε έποχής σταυρωτές χαρμολύπη της Όρθοδοξίας, ή προσμονή και ή βέβαια έλπίδα της Άναστάσεως. Καυχάται ό άπόστολος Παύλος για τό σταυρό του Χριστου, και αυτή ή καύχηση δέν είναι σημείο έπαρσης και άλαζονείας, αλλά φως έκ του άνεσπέρου φωτός της Άναστάσεως του Χριστου. Ζώντας τό σταυρό των δοκιμασιών τους οι Άγιοι δέν λιποψυχούν, αλλά πορεύονται στη μαρτυρία και τό μαρτύριο της «έν χαρᾷ άειζωίας».

Σταυρός, μιά διαφορετική πρόταση ζωής

Ό σταυρός του Χριστου είναι για αυτούς που πιστεύουν τό κριτήριο και τό έέγγυο συνάμα της πνευματικής τους πορείας. Ή κοσμική αντίληψη βέβαια τά

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ς' 11-18)

Ἡ καινή κτίσις

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσώπησαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνη ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

ἀντίθετα ἀκριβῶς πρεσβεύει· ὅτι δηλαδή ἡ ἀναζήτηση τῆς ἄνεσης, τῆς καλοζωίας, τῆς εὐδαιμονίας, εἶναι ὁ μόνος σκοπὸς αὐτῆς τῆς ζωῆς, ἕνας σκοπὸς πού σίγουρα ἀγιάζει τὰ μέσα γιὰ τὴν εὐδόωσή του. Ὁ ἁγιασμὸς αὐτῶν τῶν μέσων εἶναι πού δυστυχῶς ὀδήγησε στὴν ἀπανθρωποποίηση πολλῶν –χριστιανικῶν μάλιστα– κοινωνιῶν καὶ στὴν καλλιέργεια τοῦ δόγματος τῆς ὑπερίσχυσης τοῦ δυνατότερου, τῆς ἀρχῆς δηλαδή πού ἀπὸ τῆς δημιουργίας καὶ ἐντεῦθεν διέπει τίς κοινωνίες τῶν ἄλλοιων ζώων.

Ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός, ὁ ἅγιος Ἰσχυρός, ἐπέδειξε καὶ ἀπέδειξε μιὰ ἀνήκουστη ἰσχύ τείνοντα τὰ χέρια στό σταυρό. Ὁ κόσμος, ἀκόμη καὶ ἐκεῖνες τίς φοβερές στιγμές, ζητοῦσε διὰ τοῦ «ἐκπροσώπου» του –τοῦ συσταυρωθέντος ἡλιοῦ– τεκμήρια τῆς δυνάμει του· «ἐάν εἶσαι γιὸς τοῦ Θεοῦ, κατέβα ἀπὸ τὸ σταυρό, σῶσε τὸν ἑαυτὸ σου κι ἐμᾶς». Ἡ προσάρτηση καὶ ἡ ἀνύψωση τοῦ Χριστοῦ στό σταυρό ἀποτέλεσε καὶ ἀποτελεῖ γιὰ πολλοὺς καὶ τότε καὶ τώρα σημεῖο ἀντιλογίας· χωρὶς τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως εἶναι ἀδύνατο νὰ κατανοηθεῖ αὐτὸ τὸ μυστήριον.

Τὸ μόνιμο Πάσχα τῆς Ἐκκλησίας

Σύμφωνα μὲ τὰ ἰσχύοντα κατὰ τὴ λειτουργικὴ πράξη τῆς Ἀνατολικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, ὅπου καὶ ὅποτε τελεῖται ἡ θεία Λειτουργία, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν πιὸ ἀπλή ἄμνημη ἡμέρα, ἀκόμη καὶ στό πιὸ φτωχὸ ἐκκλησάκι, ὁ λειτουργὸς ἱερέας καὶ οἱ συμμετέχοντες πιστοὶ τελοῦν Πάσχα. Ἡ συμμετοχὴ στό σταυρωμένο καὶ ἀναστημένο σῶμα τοῦ Χριστοῦ διὰ τῆς θείας Μεταλήψεως εἶναι κατ' ἐξοχὴν μεταδοτικὴ αὐτῆς τῆς πασχάλιας χαρᾶς καὶ ἀξιώνει αὐτῆς τῆς εὐφροσύνης τὸν πιστὸ ἄνθρωπον, πού σταυρωμένος στά προβλήματα καὶ τίς ἀδυναμίες του ποθεῖ τὴν ἔνωση μὲ τὸν Χριστό.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυττάξτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοι μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοί σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε, ἀπλῶς καί μόνον διά νά μή καταδιώκωνται διά τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοί πού περιτέμνονται, φυλάττουν τόν νόμον, ἀλλά θέλουν νά περιτέμνεσθε σεῖς, διά νά καυχηθοῦν διά τήν συμμόρφωσίν σας εἰς ἕνα ἐξωτερικόν τύπον. Εἰς ἐμέ δέ μή γένοιτο νά καυχηθῶ διά τίποτε ἄλλο παρά διά τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διά τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγώ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλά ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνη ἄς ἔλθῃ εἰς αὐτούς καί ἔλεος, καί εἰς τόν Ἰσραήλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τό ἐξῆς ἄς μή μέ ἐνοχλῇ κανεῖς, διότι ἐγώ βαστάζω εἰς τό σῶμά μου τά σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνεῦμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἐάν ἐπισκεφθοῦμε τά μοναστήρια μας, πού διατηροῦν κατά τεκμήριο ἀκέραιη τήν παράδοσή μας – ἡ ὁποία ποτέ δέν χωρίστηκε ἀπό τή θεολογία –, θά δοῦμε τόν σταυρωμένο Χριστό ὄχι πίσω ἀπό τήν ἁγία Τράπεζα, ὅπως συνηθίζεται στούς περισσότερους ναούς, ἀλλήλα στό κέντρο τοῦ τέμπλου, πάνω ἀπό τήν ὠραία Πύλην. Ὅπως γνωρίζουμε, τό ἱερό Βῆμα συμβολίζει τή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ· ὅ,τι τελοῦμε στό ναό ὀνομάζεται ἀκοιλουθία καί τελεῖται μέ προσανατολισμό πρός τό ἱερό Βῆμα. Ἡ ἰδέξη «ἀκοιλουθία» ἐνέχει τό στοιχεῖο τῆς κίνησης, τῆς πορείας ὄλων πρός τή Βασιλεία. Ὡς ἐκ τούτου, πίσω ἀπό τήν ἁγία Τράπεζα θεολογικῶς ὀρθή θέση ἔχει μόνον ἡ εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, ἄρρηκτα συνδεόμενη μέ τό σταυρό, ἀλλήλα πάντοτε ἐπόμενη σέ σχέση μέ ἐκείνον. Εἶθε λοιπόν μέ αὐτή τήν προοπτική νά ἐορτάσουμε τή μεγάλη ἐορτή πού ἀκοιλουθεῖ, λαμβάνοντας φῶς ἀπό τό σταυρό καί τήν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ.

Ἀρχιμ. Α. Α.

11 Σεπτεμβρίου 2011: ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ
Θεοδώρας ὁσίας († 491). Εὐφροσύνου τοῦ μαγείρου (θ' αἰ.), Εὐανθίας μάρτυρος.
Ἁγίας Θεοδώρας τῆς ἐν Βάσιτῃ Ἀρκαδίας.
Ἦχος: δ' – Ἐωθινόν: Β' – Ἀπόστολος: Γαλ. ζ' 11-18 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. γ' 13-17.
Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 18 Σεπτεμβρίου, Μετά τήν Ὑψωσιν.
Ἀπόστολος: Γαλ. β' 16-20 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. π' 34 - θ' 1.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Γραφείο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς
Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Τό Σεμινάριο θά ἀρχίσει τό Σάββατο 22 Ὀκτωβρίου 2011, ὥρα 18:00 στό
ισόγειο τοῦ κτηρίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, ὁδός Ἰασίου 1, Ἀθήνα.

Διδάσκονται τά ἀκόλουθα μαθήματα:

• Σύγχρονη Ἱεραποστολή • Κανονικό Δίκαιο Ἱεραποστολῆς • Τριτο-
κοσμική Κοινωνιολογία • Θεολογία Ἱεραποστολῆς • Ἱεραποστολική
Ἀγιολογία • Στοιχεῖα Τροπικῆς Νοσολογίας • Ἀφρικανική Ἐθνολο-
γία • Ἱεραποστολική Πρακτική καί Μεθοδολογία

Εἶναι ἀνοικτό γιά ὄσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν.

• Πληροφορίες στά τηλέφωνα: 210 7272315-316

ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΣΤΕΛΕΧΩΝ ΣΤΟ ΕΡΓΟ ΤΗΣ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΚΑΤΗΧΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΝΕΟΤΗΤΟΣ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ

Σημαντική δραστηριότητα τοῦ Τομέα Ἱεραποστολικοῦ καί Μορφωτικοῦ ἔργου
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἀποτελεῖ ἡ λειτουργία τῆς Διευθύνσεως Κατηχίσεως
καί Νεότητας.

Ἔργο τῆς εἶναι ἡ προσπάθεια τῆς καλύτερης καταρτίσεως τῶν στελεχῶν τῆς
Ἐκκλησίας στό ἔργο τῆς Κατηχίσεως, σέ μιά ἐποχή ἔντονων θρησκευτικῶν ἀνα-
ζητήσεων, ζυμώσεων καί ἰδεολογικῶν ἀμφισβητήσεων. Ἐχει δέ ὡς ἄμεσο στόχο
νά βοηθήσει τήν ἑλληνική, ἀλλά καί γενικότερα τήν ὀρθόδοξη νεολαία, πού ζεῖ στήν
πατρίδα μας νά βρεῖ τήν αὐθεντικότητα καί τή γνησιότητα καί νά μεταδώσει σ' αὐτή
τίς ἀλήθειες τῆς πίστεως μας.

Ἰπὸ τήν ἐποπτεία τῆς Διευθύνσεως Κατηχίσεως καί Νεότητας λειτουργοῦν:

α. Φροντιστήριο Ὑποψηφίων Κατηχητῶν.

β. Σεμινάριο Ἐπιμορφώσεως Κατηχητῶν.

γ. Σεμινάριο Ἐκμαθήσεως τῆς Ἑλληνικῆς Νοηματικῆς Γλώσσας.

Πληροφορίες:

Γιά περισσότερες πληροφορίες οἱ ἐνδιαφερόμενοι μποροῦν νά ἀπευθύνονται
στό Γραφείο Κατηχίσεως καί Νεότητας τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας, τηλ. 210
7272347-346-344 (καθημερινά 8 π.μ. – 2 μ.μ. ἐκτός Σαββάτου καί Κυριακῆς).

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου
Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίαιωση, τηλ. 210.7272.388. Ἰπὸ τῶν ἱερῶν ναῶν
διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr
